

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 98

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 545 din 26 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor	
	2–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
113.	— Decizie privind numirea doamnei Marioara-Artemis Gătej în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu 7
114.	— Decizie privind numirea domnului Alexandru Mihai Cacoveanu în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu..... 7
115.	— Decizie privind numirea domnului Alexandru Lucian Vasile în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale pentru Arie Naturale Protejate 8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545

din 26 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Horea Dorin Uioreanu în Dosarul nr. 3.627/117/2014/a18 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.503D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus, la dosarul cauzei, o adresă prin care arată că excepția de neconstituționalitate nu mai prezintă relevanță în cauza în care a fost invocată.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.919D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, excepție ridicată de Mihai Matei în Dosarul nr. 8.627/105/2015 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.919D/2017 la Dosarul nr. 2.503D/2017. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.919D/2017 la Dosarul nr. 2.503D/2017, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, având în vedere pronunțarea de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 418 din 19 iunie 2018, prin care art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 a fost declarat neconstituțional, sub aspectul invocat de autorii excepției. Pe de altă parte, se arată că între timp textul criticat a fost abrogat prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin care aspectele de neconstituționalitate menționate în prezenta cauză au fost înlăturate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 13 septembrie 2017 și 11 decembrie 2017, pronunțate în Dosarul nr. 3.627/117/2014/a18 și Dosarul nr. 8.627/105/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori și Tribunalul Prahova — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului**, excepție ridicată de Horea Dorin Uioreanu și Mihai Matei în cauze având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției de neconstituționalitate, sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni, printre care și cea de spălare a banilor, prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, cel puțin pentru următoarele motive: există o suprapunere a textului criticat cu anumite ipoteze care intră sub incidența dispozițiilor art. 270 din Codul penal, care incriminează infracțiunea de tănuire; interpretarea gramaticală a textului criticat duce la angajarea răspunderii penale în situații imposibil a fi fost avute în vedere de legiuitor cu ocazia reglementării lui, cum este cea în care autorul faptei de spălare a banilor este și autorul infracțiunii predicat; lipsa unei relații clare dintre infracțiunea predicat și fapta de spălare a banilor. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la cea a instanțelor franceze, referitoare la importanța asigurării de către legiuitor a standardului *lex certa* ce rezultă din principiul legalității legii, respectiv la hotărârile din 25 mai 1993, 15 noiembrie 1996 și 24 februarie 1998, pronunțate în cauzele *Kokkinakis împotriva*

Greciei, Cantoni împotriva Franței, Larissis și alții împotriva Greciei, și la Decizia din 20 noiembrie 1992 a Curții de Casație din Franța. Se susține că aspectul preluării definiției legale a spălării banilor din conținutul unei directive nu înlătură caracterul neconstituțional al prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 și că există state care, pentru a evita lipsa de claritate, cu ocazia transpunerii directivei ce reglementează spălarea banilor, au reglementat în legislația internă alte definiții ale infracțiunii de spălare a banilor decât cea prevăzută de actul european anterior menționat. Se arată că, în privința anumitor ipoteze reglementate, textul directivei se suprapune cu dispozițiile art. 270 din Codul penal, așa încât prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 sunt similare cu cele anterior menționate, ce reglementează infracțiunea de tănuire, care constă în primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun, de către o persoană care fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete că acesta provine din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaște natura acesteia. Se susține că nicio persoană cu studii juridice nu poate determina care este diferența dintre cele două infracțiuni anterior referite, mai ales în situația în care este vorba despre dobândirea unui bun sau deținerea sa, iar diferența dintre pedepsele prevăzute pentru aceste infracțiuni este foarte mare (închisoarea cu o limită specială maximă de 5 ani, alternativ cu amendă, în cazul infracțiunii de tănuire, și închisoarea de până la 12 ani, pentru infracțiunea de spălare a banilor, tănuirea excluzând, totodată, răspunderea penală a unui membru de familie). Se face trimitere la Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit căreia autorul infracțiunii predicat răspunde și pentru infracțiunea de spălare a banilor. Sunt invocate următoarele două exemple: o persoană care comite un furt și își cumpără o pâine cu banii furați săvârșește infracțiunea de spălare a banilor, atât în forma prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, cât și în cea prevăzută la alin. (1) lit. c) al aceluiași articol; o persoană care săvârșește o infracțiune de evaziune fiscală neînregistrând în contabilitate o anumită sumă de bani comite și infracțiunea de spălare a banilor, indiferent ce face cu aceștia din urmă. Se susține că pot fi date numeroase astfel de exemple, în care infracțiunea de spălare a banilor dublează răspunderea penală pentru alte infracțiuni. Se arată, prin urmare, că modalitatea de reglementare a infracțiunii de spălare a banilor nu oferă posibilitatea delimitării acesteia de infracțiunea predicat și că, deși prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că infracțiunea de spălare a banilor trebuie să aibă o individualitate proprie față de fapta predicat, această precizare este insuficientă pentru delimitarea comportamentelor infracționale.

10. Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 îndeplinesc toate criteriile de claritate, precizie și previzibilitate impuse de dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției, permițând organelor judiciare să determine caracterul penal al faptelor arătate în ipoteza normei juridice analizate.

11. Tribunalul Prahova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 215 din 12 aprilie 2016, prin care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 a fost respinsă ca neîntemeiată.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se face trimitere la deciziile nr. 517 din 9 aprilie 2009, nr. 856 din 24 iunie 2010, nr. 215 din 12 aprilie 2016 și nr. 379 din 7 iunie 2016, despre care se afirmă că sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate sunt constituționale. Se arată că legiuitorul și-a exercitat întocmai obligația pozitivă de a reglementa clar și precis, într-o manieră accesibilă, previzibilă și neechivocă infracțiunea de spălare a banilor. Se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legile nu pot avea o precizie absolută, având în vedere caracterul lor general, motiv pentru care este nevoie de interpretarea lor riguroasă, coerentă și previzibilă, atribuție ce aparține instanțelor judecătorești, în îndeplinirea rolului lor activ. Se mai susține că prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 dau expresie dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (12) și ale art. 73 alin. (3) lit. h).

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 29 din Legea nr. 656/2002. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține însă că autorii critică, în realitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 12 octombrie 2012, care au următorul cuprins: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani:*

a) *schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;*

b) *ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;*

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.”

18. Ulterior invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, Legea nr. 656/2002 a fost abrogată prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019. Cu privire la o astfel de ipoteză, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, prin care a constatat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Pentru aceste motive, Curtea constată că se impune ca instanța de contencios constituțional să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, în forma lor în vigoare la data sesizării Curții Constituționale.

19. Anterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 au făcut obiectul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, respectiv dacă acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002, republicată (schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea și dobândirea, deținerea sau folosirea), reprezintă modalități normative distincte de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor sau reprezintă variante alternative ale elementului material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor. Prin decizia anterior menționată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 25 august 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile. Așa fiind, la data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, prevederile art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 erau aplicabile în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 anterior menționată. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală (a se vedea și Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 19 iulie 2018, paragrafele 11—12).

20. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (12) și prevederilor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la legalitatea incriminării.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018, precitată, a constatat că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și

combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct. 2 din dispozitiv), sunt neconstituționale.

22. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, mai sus menționată, a stabilit următoarele: „1. Acțiunile enumerate în cuprinsul art. 29 alin. (1) lit. a), b) și c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv schimbarea sau transferul, ascunderea ori disimularea, dobândirea, deținerea sau folosirea, sunt modalități alternative ale elementului material al infracțiunii unice de spălare a banilor; 2. Subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile; 3. Infracțiunea de spălare a banilor este o infracțiune autonomă, nefiind condiționată de existența unei soluții de condamnare pentru infracțiunea din care provin bunurile.” Prin urmare, la pct. 2 al dispozitivului Deciziei nr. 16 din 8 iunie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că, prin dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, sunt incriminate și faptele de „autospălare a banilor”, fără a distinge între modalități normative din cuprinsul prevederilor legale anterior menționate.

23. Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că, din punct de vedere teoretic, soluția juridică potrivit căreia subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile este și subiect activ al infracțiunii de spălare de bani nu este interzisă de lege. S-a constatat în acest sens că, în scopul punerii în practică sau al aplicării măsurilor ce se dovedesc necesare pentru sancționarea în dreptul intern a faptelor ce constituie spălare de bani, Convenția de la Varșovia stipulează, la art. 9 paragraful 2 lit. a), că „se poate prevedea că infracțiunile enunțate în acest paragraf nu se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiunea predicată”. S-a arătat însă că, la momentul aderării la Convenția de la Varșovia, statul român nu a exprimat nicio rezervă. Cum nici în Legea nr. 656/2002 nu există vreo dispoziție care să împiedice reținerea în sarcina subiectului activ al infracțiunii din care provin bunurile și a infracțiunii de spălare de bani, rezultă că, din punct de vedere teoretic, un asemenea concurs de infracțiuni este posibil. Prin aceeași decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat însă că „infracțiunea de spălare de bani nu trebuie reținută automat în sarcina autorului infracțiunii din care provin bunurile, pentru simplul fapt că în activitatea sa infracțională s-a realizat și una dintre acțiunile proprii elementului material al infracțiunii de spălare de bani, pentru că aceasta ar lipsi infracțiunea de spălare de bani de individualitate. S-a arătat, totodată, că revine organelor judiciare sarcina de a decide în situații concrete dacă infracțiunea de spălare de bani este suficient de bine individualizată în raport cu infracțiunea din care provin bunurile și dacă este cazul să se rețină un concurs de infracțiuni sau o unică infracțiune (paragraful 20 din Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018).

24. Tot prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, mai sus invocată, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut și opiniile unor specialiști în drept penal. Astfel, în legătură cu subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor, s-a susținut că, în principiu, în lipsa unei excluderi exprese care să se regăsească în cuprinsul

textului de lege, orice persoană poate avea calitatea de subiect activ al infracțiunii de spălare a banilor; inclusiv autorul infracțiunii din care provin bunurile, cu unele excepții care exclud posibilitatea ca autorul infracțiunii din care provin bunurile să fie și autor al infracțiunii de spălare a banilor. Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, în modalitatea faptică de săvârșire prin schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei, nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, constând în dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile deoarece ar însemna o încălcare a principiului *ne bis in idem*. S-a arătat în acest sens că autorul infracțiunii premisă dobândește, deține sau folosește bunurile provenite din infracțiunea săvârșită în starea în care le-a dobândit, ele fiind „fructul infracțiunii”. Or, pentru aceeași faptă nu poate fi pedepsit de două ori, altfel ar însemna că în chiar momentul săvârșirii infracțiunii de furt, înșelăciune etc., el comite prin dobândire și infracțiunea de spălare a banilor, ceea ce, evident, este absurd. S-a reținut, de asemenea, că acțiunile de spălare a banilor sunt acțiuni posterioare comiterii infracțiunii din care provin bunurile (infracțiune predicat, infracțiune premisă), or, dacă dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri se săvârșește fără a ascunde sau disimula ori transforma bunurile provenite din infracțiune, nu există intenția de a le da acestora aparența de dobândire legală, caracteristică infracțiunilor de spălare a banilor (paragraful 21 din Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018).

25. Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluția pronunțată, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016, atunci când a stabilit că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, nu a distins între modalitățile normative alternative ale infracțiunii de spălare a banilor, prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a), b) și, respectiv, c) din Legea nr. 656/2002. Cu toate acestea, în cuprinsul deciziei anterior menționate a fost exprimată o distincție referitoare la varianta normativă reglementată la art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, arătându-se că, în ipoteza săvârșirii faptelor de spălare a banilor și a infracțiunii din care aceștia provin de către același subiect activ, organele judiciare sunt chemate să aprecieze, în fiecare situație în parte, dacă infracțiunea de spălare a banilor este suficient de bine individualizată față de infracțiunea predicat și dacă se impune reținerea unui concurs de infracțiuni sau a unei infracțiuni unice (paragraful 22 din Decizia nr. 418 din 19 iunie 2018).

26. Analizând dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, Curtea Constituțională a reținut că varianta normativă prevăzută la alin. (1) lit. a) constă în fapte de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul ajutării persoanei care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei; varianta normativă reglementată la alin. (1) lit. b) constă în ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori

a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni; iar varianta infracțională prevăzută la alin. (1) lit. c) din aceeași lege constă în dobândirea, depunerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Curtea a stabilit că primele două modalități normative, reglementate la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, corespund scopului reglementării infracțiunilor de spălare a banilor, acela de combatere a acțiunilor de ascundere și disimulare a provenienței unor bunuri care provin din săvârșirea de infracțiuni, în timp ce modalitatea normativă prevăzută la art. 29 lit. c) din Legea nr. 656/2002, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii, este neconstituțională.

27. În ceea ce privește prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, Curtea constată, astfel cum s-a reținut atât în Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16 din 8 iunie 2016, cât și în Decizia Curții Constituționale nr. 418 din 19 iunie 2018, paragraful 21, că acestea reglementează o modalitate faptică de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, modalitate ce nu poate fi comisă de autorul infracțiunii din care provin bunurile, deoarece acesta nu se poate autofavoriza. Prin urmare, modalitatea infracțională prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002, prin felul în care este reglementată, *de plano*, exclude incriminarea „autospălării”, motiv pentru care nu încalcă principiul *ne bis in idem*.

28. De asemenea, dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt clare, precise și predictibile sub aspectul acțiunilor care constituie elementul material al infracțiunii de spălare a banilor, potrivit acestora, elementul material al infracțiunii anterferite constând în schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni. Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 sunt în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

29. Referitor la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, acestea reglementează o modalitate de săvârșire a infracțiunii de spălare a banilor, al cărei element material constă în fapte de ascundere sau disimulare care, prin natura lor, nu pot fi decât subsecvente dobândirii bunurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și, totodată, diferite de acțiunile sau inacțiunile care formează elementul material al infracțiunii predicat. Prin urmare, tragerea la răspundere penală a aceleiași persoane pentru comiterea infracțiunii predicat, dar și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, în modalitatea prevăzută la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002, nu presupune o încălcare a principiului *ne bis in idem*, neimplicând judecarea și pedepsirea subiectului activ al infracțiunii de spălare a banilor, de două ori, pentru aceeași faptă, ci, dimpotrivă, sancționarea acestuia pentru fapte diferite, săvârșite la un anumit interval de timp, fapte care constituie elementul material al infracțiunii predicat și, respectiv, al celei de spălare a banilor.

30. Având în vedere considerentele mai sus invocate, Curtea constată că interpretarea dată prevederilor art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, prin care s-a hotărât, printre altele, că subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor poate fi și subiect activ al infracțiunii din care

provin bunurile, este în acord cu dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție și cu cele ale art. 7 din Convenție.

31. Mai mult, noțiunile de „ascundere” și „disimulare” folosite în cuprinsul textului criticat, precum și sintagma care arată obiectul faptelor de ascundere sau disimulare, respectiv adevărata natură „a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora”, sunt clare, precise și previzibile, norma de incriminare analizată fiind în acord cu exigențele ce rezultă din prevederile constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii și la principiul legalității incriminării. În același sens, Curtea reține că, prin Decizia nr. 215 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 3 iunie 2016, paragraful 20, a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, constatând că textele criticate stabilesc criterii obiective de apreciere a caracterului penal al operațiunilor săvârșite în legătură cu bunul sau sumele rezultate dintr-o anumită infracțiune.

32. În ceea ce privește potențialul paralelism între infracțiunea de tăinuire, prevăzută la art. 270 din Codul penal, și cea de spălare a banilor, reglementată la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, Curtea constată că cea dintâi, fiind inclusă în titlul IV al părții speciale a Codului penal — *Infrațiuni contra înfăptuirii justiției*, reprezintă o incriminare cu caracter general, prin raportare la aceasta, dispozițiile legale criticate constituind norme juridice speciale de incriminare a unor infracțiuni cu un obiect juridic bine determinat, acela al protecției valorilor sociale din domeniul circulației legale a banilor și al

prevenirii și combaterii finanțării terorismului. Așa fiind, încadrarea faptelor, potrivit art. 270 din Codul penal sau conform art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002, va fi făcută de instanțele judecătorești, în fiecare caz în parte, în funcție de specificul lor, aceasta reprezentând o chestiune de interpretare și aplicare a legii, ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

33. În fine, referitor la prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002, Curtea reține că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât autorii excepției de neconstituționalitate au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea unor fapte de spălare a banilor, în formele prevăzute la art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”. Pentru acest motiv, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 este inadmisibilă.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor, excepție ridicată de Horea Dorin Uioreanu în Dosarul nr. 3.627/117/2014/a18 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și de Mihai Matei în Dosarul nr. 8.627/105/2015 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare și constată că dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și Tribunalului Prahova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea doamnei Marioara-Artemis Gătej în funcția
de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii
Naționale de Mediu

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 6.941/CA din 5 februarie 2020, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/685 din 5 februarie 2020,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Marioara-Artemis Gătej se numește în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 10 februarie 2020.
Nr. 113.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea domnului Alexandru Mihai Cacoveanu
în funcția de comisar general adjunct, cu rang
de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor formulată prin Adresa nr. 6.833/C.A. din 3.02.2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/2.479/A.T. din 3.02.2020,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Mihai Cacoveanu se numește în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 10 februarie 2020.
Nr. 114.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea domnului Alexandru Lucian Vasile în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Legea nr. 95/2016 privind înființarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 997/2016 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate și privind modificarea și completarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Lucian Vasile se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale pentru Arii Naturale Protejate.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 10 februarie 2020.
Nr. 115.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

